

Prof. dr hab. Piotr Jedynak

Ocena osiągnięć Dr Artura Jachimowskiego w związku z ubieganiem się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości

1. Formalna podstawa recenzji

Recenzję przygotowano w związku z pismem z dnia 10 czerwca 2022 roku, informującym o powołaniu mnie na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym Pana Dr Artura Jachimowskiego (Uchwała Rady Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie z dnia 9 czerwca 2022 roku).

Odniesienie formalne dla sporządzonej recenzji stanowi Ustawa z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst aktualny na czas sporządzania recenzji).

Na wstępie pragnę również nadmienić, że dokumentacja wniosku została przygotowana w sposób umożliwiający jego ocenę.

2. Podstawowe informacje o Kandydacie do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego

Kandydat jest absolwentem trzech uczelni, w których realizował studia licencjackie lub magisterskie: Politechniki Krakowskiej, Uniwersytetu Jagiellońskiego, a także Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie.

W tej ostatniej uczelni Kandydat, w 2016 roku, uzyskał stopień naukowy doktora na podstawie rozprawy „Czynniki kształtujące jakość wody pitnej miasta Krakowa”. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. Wacław Adamczyk.

Kariera zawodowa Kandydata jest związana z dwiema uczelniami, w tym szczególnie Uniwersytetem Ekonomicznym w Krakowie (gdzie pracuje aktualnie na stanowisku adiunkta w Katedrze Technologii i Ekologii Wyrobów) a także z Wyższą Szkołą Turystyki i Ekologii w Suchej Beskidzkiej.

3. Ocena osiągnięć naukowo-badawczych

Prezentacja i ogólna ocena dorobku

Na łączny (poza monografią wskazaną jako główne osiągnięcie naukowe) dorobek publikacyjny Kandydata składają się:

- 1 współautorska monografia naukowa,
- 11 rozdziałów w monografiach, w tym 3 przed obroną doktoratu i 8 po uzyskaniu stopnia naukowego doktora,
- 25 artykułów naukowych, w tym 6 przed obroną doktoratu i 19 po uzyskaniu stopnia naukowego doktora,
- 22 wystąpienia konferencyjne, w tym 3 przed obroną doktoratu i 19 po uzyskaniu stopnia naukowego doktora.

Oceniając wyłącznie ilościowo wskazane pozycje dorobku, należy stwierdzić, że jest on satysfakcjonujący, szczególnie że można zaobserwować ich wyraźny przyrost po uzyskaniu stopnia naukowego doktora. Kandydat część osiągnięć przygotował samodzielnie a część w ramach kolaboracji. Można też zauważyć, że profil wydawnictw, w których publikował Kandydat w większości przypadków odpowiada tematyce zainteresowań naukowych Kandydata. Na przyszłość rekomenduję jednak Kandydatowi lokowanie swoich tekstów w czasopiśmie o większej rozpoznawalności a także unikanie czasopism drapieżnych.

Słabszą stroną Kandydata jest również obecność na konferencjach międzynarodowych, zagranicznych.

Obok osiągnięć publikacyjnych Kandydat wskazuje inne formy swojej aktywności w postaci:

- udziału w sympozjach dydaktycznych,
- udziału w projektach badawczych, głównie wewnątrzuczelnianych,
- udziału w stażach,
- współpracy z otoczeniem (np. ekspertyzy).

W tej części dodatkowej działalności akademickiej Kandydat wykazał pewne formy aktywności, natomiast w dość istotnych i licznych obszarach, jak np. członkostwo w towarzystwach naukowych, czy rozwój czasopism nie wykazał się żadną aktywnością. Zwraca też uwagę fakt braku udziału Kandydata w realizacji projektów przydzielanych w drodze konkursów i finansowanych przez instytucje zewnętrzne.

Warto w przyszłości popracować nad tą sferą aktywności akademickiej, ponieważ może się to znacząco przyczynić do progresu wartości Kandydata jako naukowca, prowadzącego działalność badawczą nie tylko w wymiarze lokalnym.

Bibliometryczny wymiar oceny dorobku Kandydatki wypada następująco:

- suma punktów otrzymanych za opublikowane teksty – 808
- liczba cytowań (WoS – 23, Scopus – 27, Google Scholar – 69)
- indeks Hirscha – najkorzystniejszy według Google Scholar - 4,
- sumaryczny IF – 5,090.

Umieszczam, z obowiązku, wyżej wymienione dane w recenzji, jakkolwiek szczególnie informacje o punktacji nie mogą stanowić podstawy oceny dorobku. Natomiast liczba cytowań i indeks Hirscha mogą w przypadku Kandydata wyglądać zdecydowanie lepiej, w przypadku zmiany kultury publikacyjnej w stronę lepszego pozycjonowania dorobku.

Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Kandydat, sporządzając wniosek w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości, wybrał możliwość wskazania jako głównego osiągnięcia naukowego monografii „Zarządzanie procesami logistycznymi w przedsiębiorstwach przetwarzających odpady komunalne”, wydanej przez Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, w 2021 roku. Recenzentami wydawniczymi monografii byli Profesorowie Tadeusz Borys i Andrzej Korzeniowski. Należy dodać, że Kandydat jest autorem wyłącznym monografii, co zdecydowanie ułatwia zadanie recenzenta, zwalniając z obowiązku ustalania udziału w przygotowaniu publikacji.

Z formalnego punktu widzenia, zadaniem recenzenta jest potwierdzenie, iż osiągnięcie naukowe wskazane przez Kandydata stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny Nauki o zarządzaniu i jakości. Temu zadaniu zostanie podporządkowana dalsza część recenzji, odnosząca się do monografii Kandydata.

Problematyka monografii lokuje się w sferze gospodarki odpadami. We wprowadzeniu Kandydat syntetycznie ukazuje aktualne tendencje odnoszące się do gospodarowania odpadami, które – Jego zdaniem – stanowią wyzwania dla rozwiązań logistycznych, w tym tych, które powinny stosować przedsiębiorstwa zajmujące się przetwarzaniem odpadów. Kandydat powołuje się także na korzyści wynikające z oceny cyklu życia oraz analitycznego procesu hierarchicznego. Problem badawczy monografii Kandydat odniósł do wspomnianych podejść oraz ich oddziaływania na zarządzanie procesami logistycznymi w przedsiębiorstwach przetwarzających odpady komunalne. Wokół głównego celu monografii związanego z „opracowaniem procedury rozwiązywania problemów decyzyjnych w działalności logistyczno-transportowej zakładów przetwarzającej odpady komunalne” Kandydat zbudował model analityczny złożony z 4 celów szczegółowych a także hipotezy głównej i 5 hipotez szczegółowych. Całość zamierzeń badawczych Kandydat opisał ciekawie i ambitnie, jakkolwiek chciałbym wnieść następujące uwagi dotyczące drobnych niekonsekwencji:

- po pierwsze – wprowadzenie do głównego celu pracy terminu procedury jest dość niefortunne i nieco umniejsza faktycznym zamierzeniom Kandydata. Spośród pojęć, których Kandydat mógł użyć zdecydowanie bardziej adekwatne byłyby koncepcja czy model (modele), ze względu na to, że procedura ma charakter bardzo operacyjny;
- po drugie – może lepiej byłoby jednak formalnie odnosić swoje zamierzenia nie do działalności logistyczno-transportowej (jak pisze Kandydat) a do procesów logistycznych, jak wynikałoby z tytułu rozprawy. Zwracam tu też uwagę Kandydata na fakt, że procesy transportowe są zaliczane niejednokrotnie do logistycznych.

I wreszcie uwaga najważniejsza do wstępnej części rozprawy – ponieważ Kandydat nie wyodrębnił w rozprawie części metodologicznej, opis zastosowanych metod badawczych należało uwzględnić we wprowadzeniu. Takiego komponentu wyraźnie brakuje, ponieważ omówione przez Kandydata metody jak LCA i AHP nie były jedynymi, jakich użył w swoich badaniach. W treści rozprawy można się bowiem dopatrzeć także elementów studium przypadku czy też egzemplifikacji. Kandydat nie wspomina również z jakiego rodzaju podejścia do przeglądu literatury skorzystał.

Monografia składa się z 6 rozdziałów.

Rozdział pierwszy powinien być poświęcony, jak wynika z jego tytułu, gospodarce odpadami komunalnymi. W rzeczywistości rozważania w mniejszym stopniu dotyczą kwestii gospodarowania, a raczej są poświęcone ilustracji odpadów jako takich, z uwzględnieniem kontekstu klasyfikacyjnego i formalno-prawnego. Muszę zwrócić tu uwagę na zawartość pkt. 1.3.1., który bardzo zdawkowo odnosi się do zasygnalizowanej w jego tytule i deklarowanej w ten sposób zawartości. Ponieważ rozdział pierwszy ma charakter wprowadzenia do problematyki odpadów komunalnych, należy podkreślić, że Kandydat w znikomym stopniu odniósł się do doświadczeń zagranicznych. Generalnie jednak treści rozdziału pierwszego należy ocenić pozytywnie.

Rozdział drugi ma za zadanie ujawnienie problemów logistyki w gospodarowaniu odpadami. Kandydat wprowadza w tym rozdziale zróżnicowaną terminologię: logistyczną, procesową i systemową. Wyraźną luką w rozważaniach Kandydata jest tu brak nawiązania do literatury dotyczącej zarządzania procesowego, która mogłaby wnieść nowe wątki badawcze, np. związane ze skutecznością i efektywnością procesów. Kandydat wyraźnie lepiej czuje się na gruncie logistyki. Trudno zatem uznać, by treści pkt. 2.1. wyczerpały zapowiadaną treść. Warto w tym miejscu zawrzeć swego rodzaju przestrożę i odpowiedź na przyszłość – w sformułowaniach opisujących tytuły rozdziałów czy punktów pracy warto zachować większy umiar. W przeciwnym razie wystąpi rozdźwięk pomiędzy zapowiedzią a rzeczywistością. I jeszcze jedna uwaga. W pozornie teoretycznym rozdziale drugim, Kandydat w końcówce zawiera swego rodzaju identyfikację systemu gospodarki odpadami w Krakowie. Za pierwszym razem Kandydat ilustruje ten system jako zintegrowany, za drugim razem – jest to już system „zwyczajny”. Widać tu chyba brak krytycyzmu Kandydata wobec materiałów źródłowych stanowiących podstawę stworzenia rysunków 2.2. i 2.3. Niemniej jednak treści rozdziału drugiego stanowią logiczne następstwo tego, co zawierał rozdział pierwszy.

Rozdział trzeci jest poświęcony w całości omówieniu sposobów przetwarzania odpadów komunalnych w instalacjach funkcjonujących na terenie Gminy Kraków. Kandydat wyróżnił cztery takie sposoby, które jednolicie omówił: przetwarzanie mechaniczno-biologiczne, kompostowanie, składowanie i termiczne przekształcenie. W tym miejscu dzielę się następującą wątpliwością – czy na pewno składowanie należy traktować jako metodę przetwarzania odpadów? Treści rozdziału trzeciego mają bardziej technologiczną niż zarządczą postać. Omówione procesy przetwarzania ukazano zatem jako procesy realizacyjne, podstawowe z punktu widzenia stojącymi za nimi organizacjami. Treści rozdziału trzeciego, ze względu na jego walory poznawcze, oceniam pozytywnie.

Rozdział czwarty Kandydat poświęcił identyfikacji procesów logistycznych zachodzących w instalacjach przetwarzania odpadów komunalnych. Tę rolę spełniają pkt. 4.2, 4.3, 4.4. Dodatkowo omówiono systemy informatyczne wspomagające przetwarzanie odpadów komunalnych. Patrząc ogólnie, nie wnoszę do treści rozdziału czwartego ważnych uwag krytycznych. Może jedynie brakuje mi nieco, by Kandydat wskazał na jakim podejściu do charakterystyki procesów (wywiedzionym z literatury czy własnym) oparł swoje rozważania.

Dopełnieniem monografii są rozdziały piąty i szósty skorelowane w najwyższym stopniu z celami i hipotezami zakreślonymi na wstępie pracy. Kandydat kolejno ukazuje jak w doskonaleniu zarządzania odpadami można wykorzystać metodę LCA oraz AHP. Obydwa podejścia metodologiczne są zaadresowane przez Kandydata do usprawnienia procesów decyzyjnych związanych z zarządzaniem odpadami. Wysoko oceniam wartość obydwu rozdziałów. Natomiast w duchu „ciągłego doskonalenia” warsztatu naukowego Kandydata, formułuję dwa pytania:

- Jak korelują zastosowane metody badawcze odnoszące się w zasadzie do procesów decyzyjnych z zarządzaniem procesami logistycznymi?
- W jaki sposób dokonano selekcji problemów wymagających podejmowania decyzji ukazanych w rozdziale szóstym, które domyślnie powinny być wiodącymi dylematami dla osób pełniących funkcje kierownicze w organizacjach zajmujących się przetwarzaniem odpadów.

Zakończenie monografii ma typowy dla rozpraw habilitacyjnych i poprawny kształt.

Podsumowując powyższą ocenę monografii, stwierdzam że jest ona generalnie pozytywna. O wniesieniu przez Kandydata znacznego wkładu w rozwój nauk o zarządzaniu i jakości świadczą

- moim zdaniem – między innymi:
- osadzenie rozważań w sektorze niezwykle ważnym z punktu widzenia społecznego, ekonomicznego i ekologicznego,
- ukazanie nowych zastosowań dla znanych metod LCA i AHP, co przyczyniło się zarówno dla ustrukturyzowania problemów decyzyjnych zachodzących w przetwarzaniu odpadów, jak i wskazania możliwości ich rozwiązywania,
- nie tylko teoretyczne, ale może przede wszystkim użyteczne walory monografii, co jest szczególnie ważne z punktu widzenia stosowanego charakteru nauk o zarządzaniu i jakości.

Aktywność Kandydata w zakresie istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji badawczej, szczególnie zagranicznej

W części dokumentacji odnoszącej się do omawianego kryterium Kandydat wymienił kilka aktywności, które – Jego zdaniem – potwierdzają spełnienie tegoż kryterium. Z mojego punktu widzenia część z podanych przez Kandydata działań nie odnosi się do kryterium istotnej aktywności naukowej realizowanej poza macierzystą uczelnią, w innej uczelni lub instytucji badawczej. Trudno przecież spółkę komunalną, jaką jest MPWiK S.A. w Krakowie zakwalifikować do wspomnianych kategorii. Natomiast inne przykłady (współpraca z uczelniami, czy jednym z instytutów) ostatecznie można uznać za spełniające kryterium. W

przyszłości zachęcałbym Kandydata do odbywania stażów naukowych, choćby krótkoterminowych.

4. Inne, wybrane elementy dorobku Kandydata

Kandydat, w przygotowanej przez siebie dokumentacji podaje również inne osiągnięcia, które opisuje w takich charakterystycznych dla pracowników naukowo-badawczych sferach, jak: działalność dydaktyczna, działalność organizacyjna, a także działalność popularyzująca naukę. Do tej części dorobku odnoszę się pozytywnie.

5. Konkluzja recenzji

Rozpoczynając przedstawienie konkluzji, powołałam się na przepisy art. 219.1 Ustawy określające wymagania odnoszące się do osoby, której można nadać stopień doktora habilitowanego.

Zgodnie z dosłownym brzmieniem wskazanego artykułu stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- posiada stopień doktora;
- posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
 - b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowym lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
 - c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
- wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Z treści przytoczonych przepisów wynika zatem, że formalnie obowiązujące kryteria oceny kandydatów do stopnia doktora habilitowanego są mocno selektywne i nie dotyczą całokształtu dorobku, który kandydaci opisują w swoich dokumentacjach awansowych.

Powołując się na zawarte we wcześniejszych częściach recenzji opinie na temat dorobku Kandydata stwierdzam, że:

- Kandydat posiada stopień doktora.
- Kandydat, dzięki przygotowanej monografii, wniósł znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk o zarządzaniu i jakości. Wkład ten ma miejsce w odniesieniu do

UNIwersytet Jagielloński
w Krakowie
Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej

doniosłego problemu naukowego i praktycznego a także ma istotny wymiar
użyteczny.

- Kandydat spełnił kryterium wykazania się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej.

W związku z powyższym, popieram wniosek o nadanie Panu dr-owi Arturowi Jachimowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

Kraków, 24 lipca 2022 r.